

Alikruikweg 26

Nieuwe Nesse

Uitgiftejaar: 1963
Eerste pachter: Jan en Nel
Lagendijk-Naaktgeboren
Soort bedrijf: Akkerbouw
Oppervlakte: 44 ha
Huidige situatie: Akkerbouw 44 ha in eigendom,
pluimveehouderij en
windturbine
Huidige bewoners: Jaco en Agnes
Lagendijk-van der Kolk
Sanne, Leonie en Tom

Het oorspronkelijke bedrijf van de familie Lagendijk aan de Lindtsedijk in Heerjansdam, nabij Zwijndrecht, was al sinds 1850 in de familie. Het gemengde bedrijf van 33 ha was voor het grootste deel eigendom van de gemeente Rotterdam. In 1961 kregen wij, Jan (1927) en Nel (1931), onverwacht bericht dat onze grond nodig was om het uitgebaggerde slib van de Rotterdamse haven op te storten. We moesten afstand doen van onze boerderij, tegelijk met nog zes andere boeren. In plaats van een schadeloosstelling, die maar heel beperkt was, konden we solliciteren naar Oostelijk Flevoland. Het was een mooie kans. In juli 1963 kregen we een pachtbedrijf van 44 ha aan de Alikruikweg toegewezen.

We gingen direct het land bewerken. Ik, Jan, ging vier maanden wonen in het kamp in Biddinghuizen, waar we goed verzorgd werden. In de weekenden ging ik terug naar Heerjansdam. Toen de woning klaar was, verhuisden we samen met onze kinderen Plonie (1961) en Jaco (1963). In 1969 zou ons gezin nog uitgebreid worden met Theo. Mijn moeder, die toen 81 jaar was, heeft nog vijf jaar bij ons gewoond. Zij is daarna

naar een verzorgingshuis in Baarn gegaan. Nel kreeg al gauw aansluiting door de plattelandsvrouwen. De kinderen werden voor de deur met de schoolbus opgehaald.

De uitgifte van 1963 was de tweede uitgifte en bestond uit 117 bedrijven, die bijna allemaal tegelijk kwamen. De saamhorigheid was dan ook groot; je hielp elkaar zoveel mogelijk. Nieuwbouw, bijvoorbeeld luchtkanalen in de schuur of een kavelpad, deden we met drie of vier boeren samen. Dat scheelde in kosten en arbeid.

De pacht is in 1971 omgezet in altijd durende erfpacht. Jaco volgde de MAS en in 1988 zijn we in maatschap gegaan. Een jaar later zijn wij naar het dorp verhuisd. De maatschap eindigde in 1995. Ik voel me nog steeds erg betrokken bij het reilen en zeilen van het bedrijf en ga er dan ook elke dag heen.

Toen wij, Jaco en Agnes (1964) in 1989 trouwden, zetten we de boerderij voort. We kregen drie kinderen: Sanne (1992), Leonie (1994) en Tom (1998).

Als aanvulling op de akkerbouw en om een stabiele financiële basis te creëren, bouwden we in 1998 een pluimveestal. De 10.500 pekingeenden komen als eendagskuikens en gaan na ruim zes weken naar de slachterij in Harderwijk. Een paar jaar later hebben we in samenwerking met vijf burens een windmolenlijn van negen molens opgezet. De grond bij het bedrijf hebben we inmiddels in eigendom.

Kokkelweg 8

Eemland

Uitgiftejaar: 1966
Eerste erfpachter: Richard en Riek Hilhorst-
van den Hengel
Soort bedrijf: Akkerbouw
Oppervlakte: 41 ha
Huidige situatie: Akkerbouw, eigendom
Huidige bewoners: Tonnis Hilhorst en
Marianne Schrama
Laura en Tonnis

*Wij leven met
de seizoenen*

De boerderij Eemland is genoemd naar het gebied waar zowel Richard Hilhorst (1930-1976) als Riek van den Hengel (1933) vandaan komen. De boerderij lag in de buurt van Soest en Hoogland en beiden zijn afkomstig uit een boerenfamilie. Nadat ze in 1959 trouwden, gingen ze in Roggebotsluis wonen. Richard was landbouwkundig opzichter bij de Rijksdienst IJsselmeerpolders. In november 1962 verhuisde het gezin naar de Ansjovisweg en later naar de Harderringweg. In 1966 kregen Richard en Riek een boerderij toegewezen aan de Kokkelweg. Er kon gestart worden met de bouw van het huis en de schuur. Voordat de woning klaar was, woonde het gezin nog 13 maanden op Weidehof 5 in Biddinghuizen. In januari 1968 was het dan zover dat de fami-

lie Hilhorst de woning kon betrekken. Richard, Riek en hun kinderen Marjolien (1960) en de tweeling Mirjam en Tonnis (1962). De jongste dochter Richan werd in januari 1968 op de boerderij geboren.

'In de beginjaren had mijn vader, zoals veel boeren in die tijd, een arbeider,' vertelt Tonnis. De aardappelbewaring werd zelf getimmerd, de garage en het magazijn gemetseld en er was veel bestratingwerk. De eerste bouwplannen bevatten veel bieten (15 ha) en naast aardappelen ook nog vlas, haver en tarwe. De grond (50 procent afslibbaar) was toen nog relatief gemakkelijk bewerkbaar. De zwaarste tractor, een Ford 4000 van 52 pk, deed al het zware werk, zoals ploegen. Het machinepark bestond verder uit een 2-rijige pootmachine, een 1-rijige AMAC-aardappelrooier, een 4- en 5 tons kipper, een 1-rijige Vicon-bietenrooier met opgebouwde bunker en een Ford 3000. Omdat achter langs de kavel de Hoge Vaart stroomde, konden we de suikerbieten ook per schip leveren. Dit voordeel was toen van korte duur. In december 1969 viel de vorst vroeg en langdurig in. De scheepvaart kwam stil te liggen door ijsvorming. Om van levering van deze laatste bieten verzekerd te zijn, moesten we de bieten weer opladen en naar het erf brengen.

In september 1976 volgt een grote tegenslag als mijn vader komt te overlijden. Het bedrijf wordt door mijn moeder voortgezet met hulp van de bedrijfsverzorging. In juni 1977 biedt de heer Ko Filius zich aan als bedrijfsleider. Ko was vertegenwoordiger en had daarvoor als boerenarbeider gewerkt. Na mijn schooltijd heb ik tot december 1984 nog een jaar met Ko samengewerkt. Ko heeft daarna soortgelijk werk gevonden. Ik zette het bedrijf voort met mijn moeder. Mijn zussen gingen het huis uit. Ze trouwden en kwamen allen ook op een boerenbedrijf te wonen. In september 1994 trouwde ik met Marianne Schrama (1964), een boerendochter uit Amstelveen. Wij gaan op de boerderij wonen en mijn moeder verhuist dan naar het dorp Biddinghuizen. Samen krijgen we een dochter Laura (1995) en een zoon Tonnis (1997). Nadat de boerderij is overgenomen, wordt in 2004 de boerderij omgezet van tijddurende erfpacht naar eigendom. We hebben het erg naar onze zin aan de Kokkelweg. Vlakbij het dorp en naast het bos van Biddinghuizen is het een mooie plek om te wonen. De rust en de ruimte zijn buitengewoon. Het leven op de boerderij en in de landbouw is leven met de seizoenen. De boerderij is altijd in de originele staat gebleven.

Kokkelweg 22

Uitgiftejaar: 1966
Eerste erfpachter: Jo en Jannie de Reus-Ampt
Soort bedrijf: Akkerbouw
Oppervlakte: 42 ha
Huidige situatie: Woonboerderij
Huidige bewoners: Peter en Truus
Geertsema-de Reus

In 1922 ben ik, Jo de Reus, geboren in De Tinte, een dorp op het eiland Voorne. Mijn vrouw Jannie Ampt (1932) komt uit Goudswaard. Na ons trouwen woonden wij nog 12 jaar op de boerderij waar ik ben geboren. Daar was nog geen stroomvoorziening en waterleiding, dat was wel wennen voor Jannie. Onze oudste dochter, Truus (1954) is geboren bij een petroleumlamp. Hiermee haalde ze het Algemeen Dagblad. Vlak na haar geboorte kregen we beschikking over elektriciteit. Twee jaar later werd onze zoon Lenus (1956) geboren. We hadden een gemengd bedrijf. Elke dag melken, in de weekenden was het moeilijk om een vervanger te krijgen.

Op Voorne was in 1964 al sprake van grote veranderingen: dreigende aanleg van recreatie- en natuurgebieden en land beschikbaar voor kassen. Het zou nog twintig jaar duren, maar ik

Een geweldige tijd aan de Kokkelweg

ging andere mogelijkheden zoeken. Het eerste jaar dat ik mij inschreef voor de nieuwe polder was zonder resultaat. Maar in 1966 kreeg ik een bedrijf toegewezen aan de Kokkelweg, 160 kilometer van De Tinte. We maakten een bouwplan en ik heb 14 dagen geploegd. Daarna reden we met de nieuwe burens zand op de plaats waar de gebouwen moesten komen. De eerste keer dat Jannie op de Kokkelweg kwam, zat Pieteke (1966) nog 'in de buin'. Jannie was in verwachting van onze dochter. Op 1 maart 1967 lagen de pannen op ons nieuwe huis. We verkochten boerderij en land in De Tinte.

De verhuizing was een heel avontuur. Op een tractor met twee volgeladen wagens erachter vertrok ik op 27 april richting Biddinghuizen. Bij Utrecht moest ik over een weg voor langzaam verkeer. Bij de 'Berenkuil' reed ik vast onder een tunnel. Mijn vracht was te hoog en een verkeersopstopping het gevolg. Na hulp kon ik verder. Truus bleef de eerste maanden nog achter bij opa en oma De Reus. Ze maakte daar het jaar van de ULO af en vond het erg moeilijk om te verhuizen. Lenus paste zich makkelijker aan.

Ik werkte zoveel mogelijk op eigen kracht met een medewerker. Ik vond de grond niet erg zwaar. Het eerste jaar verbouwde ik aardappe-

len, bieten, haver, vlas en tarwe. De aardappelen gingen toen nog direct weg, het tweede jaar bouwde ik een aardappelbewaring in de schuur. Later verving ik de haver door uien en ook wel eens door maanzaad. Ik heb een geweldige tijd gehad aan de Kokkelweg. De opbrengsten waren goed en de prijzen ook. Naast de akkerbouw zat ik in diverse besturen, van de Alko, Flevoruiters en van de Vereniging voor Bedrijfsvoorlichting.

Onze zoon Lenus is in 1979 naar Amerika gegaan en heeft een bestaan opgebouwd in Californië. Sinds 1991 verhuurde ik het land aan de burens (fam. Veenstra) en die kochten het in 1993. Het huis en het erf zijn gekocht door onze dochter Truus, haar man Peter en hun twee dochters Marlies en Corinne. Sinds 1994 wonen Jannie en ik in Biddinghuizen.

Het eerste halfjaar woonden Truus en haar gezin in de garage, ons nieuwe huis was nog niet klaar. Ze vinden het heerlijk wonen aan de Kokkelweg. Toen Truus zelf 40 werd, gaf ze op de boerderij eindelijk haar eerste schuurfeest en schafte ze een hond aan. De tuin is veel werk en adviezen geef ik nu alleen nog via de telefoon. Het werk doen ze zelf. De schuur wordt de laatste jaren gebruikt als caravanstalling.

